

ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

ΕΤΟΣ ΙΑ΄.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1878

ΑΡΙΘ. 129.

Συνδρ. ἐτησίᾳ Ἀθηνῶν Δρ. 1.—
» » Ἐπαρχιῶν » 1,20
» » Ἐξωτερικοῦ » 2.—

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
Ἐν ὁδῷ Ἑρμοῦ ἀριθ. 79.

Εἰς οὐδένᾳ, ἐκτὸς τῶν τακτικῶν αὐτῆς ἀνταποκριτῶν, στέλλεται ἡ « Ἐφημερίς τῶν Παιδῶν » ἀνευ προπληρωμῆς.

Η ΝΙΚΗ (Victoria)

ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ

Κ. Κ. ΝΕΣΤΟΡΙΔΟΥ.

Ἡ παροῦσα εἰκονογραφία παρίστησι τὴν θεὰν Νίκην, τὴν θυγατέρα τοῦ Πάλλαντος καὶ τῆς Στυγὸς καὶ ἀδελφὴν τοῦ Κράτους, τοῦ Ζήλου καὶ τῆς Βίας. Ἡ Νίκη εἶναι κυρίως προσωποποίησις τῆς ἀκαταμάχητου καὶ ἀκαταβλήτου δυνάμεως, ἣν ἐξήσκει ὁ πατὴρ ἀνδρῶν καὶ θεῶν Ζεὺς διὰ τοῦ κεραυνοῦ του.

Ἐντεῦθεν ἡ Νίκη εἶναι ἀχώριστος τοῦ Διὸς, ὃν συνώδευε κατὰ τὴν Τιτανομαχίαν καὶ Γιγαντομαχίαν. Ἀλλ' ἡ Νίκη εἶναι ἀχώριστος καὶ τῆς Ἀθηνᾶς, ἣν οἱ Ἀθηναῖοι ὡς θεὰν τῆς Νίκης ἐτίμων καὶ ὀρκιζόμενοι ἔλεγον, Μὰ τὴν Νίκην Ἀθηνᾶν, καὶ ὡς Νίκη ἄπτερος εἶχε ναὸν ἐν τῇ ἀκροπόλει τῶν Ἀθηνῶν, ἐν Μεγάροις καὶ ἐν Καλάμαις. Πρῶτος ὁ ἐκ Θάσου Ἀγλαοφῶν ἀπεικόνισε τὴν Νίκην μετὰ πτερῶν καὶ οὕτως ἀπεχωρίσθη τῆς Ἀθηνᾶς.

Πολὸν μᾶλλον ἐκτεταμένη ἦτο ἡ λατρεία τῆς Νίκης παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις. Ὁ τόπος, ἔνθα κυρίως ἐλατρεύετο, ἦτο τὸ Καπιτώλιον, ὅπου στρατηγοὶ νικηταὶ συνεβιζον ν' ἀφιερῶνσιν εἰκόνας πρὸς ἀνάμνησιν τῶν μεγίστων πολεμικῶν ἔργων αὐτῶν. Πολυτελέστατον ἄγαλμα ἀφιέρωσεν ὁ Αὐγουστος μετὰ τὴν παρὰ τὸ Ἀκτιον νίκην.

Ἡ Νίκη εἰκονίζετο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων φέρουσα διὰ μὲν τῆς δεξιᾶς κλάδον φοῖνικος, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς στέφανον δάφνης, σύμβολα τῆς ἀνδρείας. Μεγάλᾳ ἀγάλματι τῆς Νίκης δὲν εὐρίσκονται ὑπάρχουσιν ὅμως πολλαὶ εἰκόνες αὐτῆς ἐπὶ ἀγχείων καὶ νομισμάτων. Ἡ παροῦσα εἰκονογραφία ἐλήφθη ἐξ ἀναγλύφου, εὐρισκομένου ἐν τῇ βασιλικῇ συλλογῇ τοῦ ἐν Μονάχῳ μουσείου.

Ο ΑΔΕΛΦΟΣ ΚΑΙ Η ΑΔΕΛΦΗ.

(Ἰδὲ ἀριθμὸν 125.)

Ὁ Ἐμμανουὴλ ἐστάθη μὲ κεκαλυμμένην κεφαλὴν καὶ ἐσταυρωμένας χεῖρας ἐνώπιόν τῆς Ἰσαβέλλας ὡς κατὰδικος ἐπὶ στιγμὰς τινας οὐδεὶς ὠμίλησε. Ἐπὶ τέλους, ὁ Ἐμμανουὴλ ὀψώσας τὴν κεφαλὴν του.